

*Євразійський круглий стіл з корпоративного управління
Київ, 19-20 жовтня 2000 року*

ПРИМІТКИ ДО ПОРЯДКУ ДЕННОГО

Мета

Належна практика корпоративного управління стала суттєвою передумовою для залучення та утримання підприємствами фінансових ресурсів, необхідних для стабільного зростання. Недавня криза на ринках, які утворюються, продемонструвала, що ефективне корпоративне управління потрібне не лише на окремих підприємствах, але і для економіки в цілому. На цьому тлі ОЕСР розробила Принципи корпоративного управління, затверджені міністрами ОЕСР у травні 1999 р. Ці принципи швидко отримали міжнародне визнання. Форум фінансової стабільності включив їх у число основних міжнародних стандартів, яких повинні дотримуватися усі країни. Тому сприяння застосуванню міжнародно прийнятих принципів корпоративного управління стало пріоритетним у всьому світі.

При збільшенні глобалізації ринків капіталу кваліфікований міжнародний діалог, як правило, приносить користь таким зусиллям. Тому ОЕСР і Група Світового банку досягли згоди про співпрацю в сфері поліпшення корпоративного управління в країнах з ринками, що утворюються, і в країнах з перехідною економікою. Важливим результатом цієї угоди є створення Регіональних круглих столів з корпоративного управління, ініціатором яких є ОЕСР у співпраці з Групою Світового банку й за підтримки регіональних партнерів та інших міжнародних організацій. Головна мета цієї діяльності полягає у підтримці належного корпоративного управління в цих країнах через політику міжнародного діалогу за участю державного та приватного секторів з використанням принципів ОЕСР як концептуальної основи.

Регіональні круглі столи були створені в Азії, Латинській Америці та Росії, а у зв'язку зі зростаючою зацікавленістю у покращанні корпоративного управління в країнах Євразії було вирішено створити новий Круглий стіл у євразійському регіоні. Щоб полегшити повний доступ країн Євразії до поточного міжнародного діалогу з питань корпоративного управління, у Києві буде проведено першу в Євразії зустріч з питань корпоративного управління за фінансової підтримки Агентства з міжнародного розвитку США, уряду Японії, Глобального форуму з корпоративного управління Світового банку – ОЕСР, Міжнародної фінансової корпорації та Канадського агентства з міжнародного розвитку.

Основні завдання Євразійського круглого столу з корпоративного управління:

- Створити форум для політиків і приватного сектору з метою обміну поглядами та досвідом для поліпшення корпоративного управління у регіоні;
- Запросити експертів з країн ОЕСР і міжнародних організацій для надання консультацій стосовно етапів сприяння належній практиці корпоративного управління в країнах Євразії; тим самим
- Слугувати центральним засобом у процесі визначення в країнах Євразії основних сфер, де необхідне покращання, як у законодавстві, так і у практиці приватних організацій.

Запрошені представники з таких країн Європи та Азії: Україна, Молдова, Казахстан, Узбекистан, Киргизстан, Грузія і Монголія. Хоча ці країни перебувають на різних ступенях економічного розвитку, вони мають спільне минуле, і їх економіка перебуває в стані переходу, а також зараз вони роблять зусилля з метою реформування своїх режимів корпоративного управління, правової та інституціональної системи з метою сприяння тривалому економічному зростанню.

Структура зустрічі

Київська зустріч за круглим столом розгляне практику корпоративного управління в євразійському регіоні та визначить найбільш значні проблеми з метою підготовки до майбутніх, більш розширених зустрічей. Зустріч буде проводитися за трьома широкими напрямками, плюс завершальна сесія. На першій сесії розглядатимуться проблеми як з точки зору державного, так і приватного секторів і політичне значення корпоративного управління та їх доречність у країнах з перехідною економікою.

На другій сесії буде здійснено емпіричний огляд поточної ситуації щодо корпоративного управління у країнах Євразії. Наступні три сесії будуть присвячені обговоренню основних питань корпоративного управління в євразійському контексті, орієнтуючись на Принципи ОЕСР.

Протягом усієї зустрічі особливу УВАГУ буде приділено країні, яка приймає учасників, - Україні. Незважаючи на це і враховуючи регіональний характер Круглого столу, інші країни запрошуються до активної участі.

Регламент зустрічі

Після короткого вступного слова головуєчого кожна сесія включатиме одну чи більше 15-хвилинних презентацій, за якими будуть 10-хвилинні коментарі. Потім відбудеться загальне обговорення, у якому будуть задіяні всі учасники. Одне з завдань круглого столу полягає у створенні відкритого і активного діалогу в атмосфері співробітництва між державним і приватним секторами, а також між країнами Євразії та міжнародною спільнотою.

Корпоративне управління та його значення для країн Євразії з перехідною економікою

Сесія 1

На першій сесії буде зроблено огляд основних механізмів корпоративного управління в країнах ОЕСР разом з їхніми правовими основами. Вона також висвітлить нещодавні події в міжнародних дебатах з питань корпоративного управління та висуне на перший план їх значення для країн з перехідною економікою.

Частина 1: Корпоративне управління з точки зору політики

У Частині 1 буде обговорюватися значення корпоративного управління з точки зору політики. В минулому корпоративне управління розглядалось перш за все як завдання приватного сектору для того, щоб підприємства досягали максимальної конкурентноздатності. Однак, у країнах ОЕСР створення належного корпоративного управління є невід'ємною частиною розвитку здорового приватного сектору як основи для загального економічного зростання. Політики і контролюючі органи відіграють важливу роль у створенні практики корпоративного управління, оскільки вони розробляють правову основу, в рамках якої існує практика корпоративного управління окремих підприємств. Хоча країни ОЕСР мають деякі відмінності, зокрема стосовно ступеню концентрації власності, вони мають спільні основні характеристики в управлінні своїми підприємствами.

Мало того, інституціоналізація та інтернаціоналізація власності на акціонерний капітал надає нові можливості для інвестицій і кращого доступу підприємств до капіталу. Проте, для того, щоб країни могли отримати повну вигоду від цих можливостей, домовленості щодо корпоративного управління повинні заслуговувати на довіру та бути зрозумілими на міжнародному рівні. Для того, щоб створити ринкову економіку, яка належно функціонує, необхідно розробити ефективні механізми корпоративного управління, почавши з введення в дію основного законодавства для корпорацій, як-от Закон про акціонерні товариства.

Ці зусилля не є самодостатньою метою: вони є частиною перспективнішої задачі, що полягає у підтримці ефективного використання ресурсів і сприянні інвестуванню. Це особливо стосується країн Євразії, яким необхідно створити підґрунтя для швидкого зростання ефективного корпоративного сектору з метою усунення слабких сторін, притаманних установам, і збільшення обсягу довгострокових інвестицій як з внутрішніх, так і з закордонних джерел.

Основні питання для обговорення:

- Навіщо політикам і контролюючим органам приділяти увагу корпоративному управлінню в економіці? Загалом, у чому полягає їх роль у сприянні поліпшенню практики корпоративного управління?
- Які основні засоби можуть використовувати уряди з метою сприяти поліпшенню практики корпоративного управління? Зважаючи на досвід ОЕСР, які основні правові

моменти сприяли розвитку належної (неналежної) практики корпоративного управління? Яка роль Принципів ОЕСР у поліпшенні корпоративного управління?

- Наскільки важливими є Принципи корпоративного управління ОЕСР для країн Євразії? Чи можна використовувати ці принципи в цих країнах як орієнтир ефективного корпоративного управління? Як уряди країн Євразії можуть сприяти поліпшенню корпоративного управління?

Частина 2: Корпоративне управління з точки зору приватного сектору

Хоча політики та контролюючі органи повинні створювати адекватне правове та контролівне середовище, саме ділові кола фактично розвивають ефективну практику корпоративного управління. У широкому розумінні, функція корпоративного управління полягає в координації інтересів різних груп, пов'язаних з корпорацією. Краща координація підсилює конкурентоздатність корпорації та приводить її до ділового успіху.

Мета другої частини цієї сесії полягає у розумінні сподівань і занепокоєння інвесторів стосовно корпоративної практики на підприємствах, а також, наскільки важлива взаємодія між державним і приватним сектором у розвитку ефективної практики корпоративного управління. Це має особливе значення для країн Євразії: корпоративний сектор має недостатній досвід функціонування в умовах ринкової економіки, а не ефективне корпоративне управління є серйозною перешкодою внутрішнім та іноземним інвестиціям в усіх країнах Євразії.

Основні питання для обговорення:

- Чому ефективне корпоративне управління важливе з точки зору окремих підприємств? Наскільки це важливо в євразійському контексті? Які стимули у підприємств країн Євразії запроваджувати ефективне корпоративне управління: низький рівень іноземних і внутрішніх інвестицій, неліквідність операцій між фірмами, збільшення вартості підприємств тощо?
- Яке значення має корпоративне управління з точки зору інвестора? Які основні зусилля робить приватний сектор для поліпшення корпоративного управління? Які наслідки може мати швидка інтеграція фінансових ринків для корпоративного управління, особливо на підприємствах країн Євразії?

Корпоративне управління: євразійський ландшафт

Сесія II

Відображаючи різний соціальний, політичний, економічний та правовий спадок, практика корпоративного управління є відмінною у різних країнах. На Сесії II буде запропоновано емпіричний огляд євразійського ландшафту корпоративного управління з метою встановлення ефективного діалогу для поліпшення практики корпоративного управління в країнах Євразії. Практика корпоративного управління відповідає тому чи іншому середовищу. Єдиного для всіх рішення не існує. Кожна країна повинна знайти свою власну систему, хоча для ефективної практики корпоративного управління існують певні загальні основні передумови.

Частина 1: Структура корпоративної власності

Радикальна зміна структури корпоративної власності та контролю з початку реформ у євразійському регіоні призвели до значних змін того, як підприємства та їхнє керівництво розглядають своїх акціонерів, визначають свої цілі та перспективи на майбутнє. Відмінності структур власності в країнах Євразії виникли в результаті різних підходів до приватизації. В різних країнах Євразії процес приватизації перебуває на різних стадіях. У той час, як Україна прагне перейти до розрахунків суто грошовими коштами після багатьох років приватизації за приватизаційні сертифікати, інші країни вже запровадили приватизацію способом тендерів. У результаті, в Україні корпоративна власність усе ще розпорошена - у той час, як у країнах, де приватизація відбувалася через продаж, корпоративна власність сконцентрована в руках стратегічних інвесторів. У більшості країн на першій стадії приватизації відбулися швидкі зміни структури власності, хоча багато великих підприємств ще мають бути приватизовані. На першій стадії приватизації керівники часто ставали власниками своїх підприємств за допомогою програм масової приватизації, які передбачали незначні платежі грошовими коштами, але добрі зв'язки та методи купівлі.

Тому, перша частина другої сесії розгляне основні характеристики структур корпоративної власності та контролю в країнах Євразії способом презентацій за обраними країнами.

Основні питання для обговорення:

- Які основні характеристики структур корпоративної власності та контролю в країнах Євразії? Які основні чинники формують ці характеристики? Яка ситуація з власністю та контролем на великих підприємствах? Як впливає структура власності на корпоративне управління підприємством? Які заходи можна вжити для мінімізації недоліків різних структур власності?
- Яке значення має частка іноземного інвестора? Іноземні інвестори схильні купувати контрольний пакет акцій чи залишатися дрібними акціонерами? Яка роль іноземних інвесторів у практиці корпоративного управління в країнах Євразії?
- Чи відбуваються будь-які зміни у схемах власності підприємств країн Євразії? Якщо так, то як і чому відбуваються ці зміни? Які стимули цих змін?

Частина 2: Особливості євразійського корпоративного середовища

Частина 2 проаналізує деякі особливості євразійського економічного середовища та їх вплив на поведінку та управління корпорацій. Зокрема, проблеми, пов'язані зі слабкою фінансовою дисципліною та з реструктуризацією радянської спадщини викривляють схеми корпоративного управління в країнах Євразії.

Згідно з традицією, державні підприємства надавали багато соціальних послуг своїм працівникам, що відволікало їх від основної діяльності, підвищувало собівартість і заважало їх конкурентоздатності. Що робити з цими соціальними активами – це основна проблема постприватизаційної реструктуризації. Працівники, які вважаються зайнятими але фактично перебувають у неоплачуваній відпустці, продовжують ходити на роботу для того, щоб мати доступ до соціальної інфраструктури підприємств. Хоча це і знизить витрати та адміністративний тягар підприємства, відчуження соціальних активів часто відкладається або блокується. Великі, здебільшого неплатоспроможні підприємства, які надають соціальні послуги, використовують ці послуги для того, щоб відстрочити банкрутство і отримати нові субсидії. Мало того, керівники користуються прихованим безробіттям на своєму підприємстві, щоб підсилити внутрішній контроль за активами підприємства. Часто контроль за активами підприємства вважається більш пріоритетним, ніж ефективне залучення нових інвестицій.

Більшість підприємств також мають недоїмку з податків, а також заборгованість перед постачальниками. Заборгованість підприємств одне одному продовжує бути значною в усіх країнах Євразії, незалежно від економічної стабільності підприємств. Це спадок комуністичного періоду, коли платежі іншим підприємствам або податковим органам здійснювалися лише на папері та не супроводжувалися реальним переказом грошових коштів. Істотно, кредитні відносини між підприємствами стають запутанішими по мірі росту їхньої заборгованості. Багато підприємств у Євразії технічно неплатоспроможні, але не закриваються, частково у зв'язку з відсутністю ефективної процедури банкрутства. Вирішення проблеми слабкої фінансової дисципліни залишається основним завданням для політиків у регіоні, де все ще вважається, що краще бути дебітором, ніж кредитором. Для того, щоб уникнути великих сум податку, керівники, часто всупереч інтересам акціонерів та інших зацікавлених осіб, використовують рух грошових коштів для власної вигоди замість того, щоб максимізувати вартість підприємства.

Основні питання для обговорення:

- Чи виконують як і раніше великі підприємства у країнах Євразії різні функції соціального характеру для працівників підприємства та громадськості? Якщо так, то чому? Яким чином виконання цих функцій впливає на практику корпоративного управління в країнах цього регіону?
- Як низький рівень заробітної плати/ фінансової дисципліни впливає на практику корпоративного управління? Які заходи вжито для вирішення цього питання? Як вирішується проблема підприємств, що мають велику заборгованість? Які це має наслідки для процесів корпоративного управління?

Корпоративне управління: у рамках країн Євразії

Сесія III

Права акціонерів і довіра з боку інвесторів

Акціонери є легітимними власниками корпорації та постачальниками капіталу. На стадії розвитку компанії залучення зовнішнього капіталу часто є життєвою необхідністю. Проте, інвестори не стануть надавати капітал компанії, яка не дотримується практики ефективного корпоративного управління. Тому, ефективне корпоративне управління є важливою вимогою, яка визначає розвиток компаній.

В обмін на ризик, який беруть на себе акціонери як залишкові власники, вони мають право на отримання певних основних прав. Вони включають право власності, право на передачу акцій, на отримання частки прибутку та участь в ухваленні важливих корпоративних рішень. За відсутності забезпечення реалізації зазначених прав, інвестори швидко втратять довіру, що ускладнить розвиток ринку корпоративних цінних паперів і, відповідно, звужить можливості компаній із залучення капіталу. Саме тому належний захист прав акціонерів є ключовим аспектом у залученні інвестицій для розвитку корпоративного сектору економіки.

Належний захист прав акціонерів вимагає, по-перше, розвинутої законодавчої бази і, по-друге, ефективних механізмів правозастосування. Однак, у країнах Євразії обидві ці вимоги часто не виконуються: корпоративне законодавство не забезпечує акціонерів достатнім обсягом прав або, навіть якщо такі права передбачено, механізми правозастосування та засобів захисту прав від порушення прав акціонерів є неадекватними або взагалі відсутні.

Під час цієї сесії будуть визначені основні права акціонерів і необхідні передумови для їхнього захисту та належного правозастосування. Особливу увагу слід приділяти захисту прав дрібних акціонерів, що безпосереднім чином впливає на розвиток ринку капіталу і сприяє залученню іноземних інвестицій. У цьому контексті буде також розглядатися й роль держави, оскільки в багатьох країнах Євразії держава як і раніше є власником значних пакетів акцій, особливо у великих, стратегічно важливих підприємствах.

Основні питання для обговорення:

- Які важливі права повинні надаватися акціонерам? Чи передбачені ці права законодавством країн Євразії? Чи передбачені механізми, які забезпечують належне здійснення цих прав?
- Чи існує в країнах Євразії однакове ставлення до всіх без винятку акціонерів? Яким чином повинен здійснюватися захист прав дрібних акціонерів? Що є наріжним каменем у плані правової та регулятивної політики з цього питання? Чи існують ефективні положення, що регулюють питання взаємопов'язаних операцій і здійснення операцій в особистих корисних цілях?

- Якою мірою ринки капіталу розглядаються як засіб запровадження ефективного корпоративного управління в країнах Євразії? Яку роль повинні відігравати фондові біржі та комісії з цінних паперів у поліпшенні механізмів захисту прав акціонерів?
- Які існують засоби правового захисту акціонерів проти порушення їхніх прав? Які основні позови, пов'язані з захистом прав акціонерів, розглядались у судових інстанціях? Як виконуються рішення, ухвалені судовими органами? Чи використовуються механізми альтернативного вирішення спорів?

Сесія IV

Прозорість і розкриття інформації

Питання прозорості та розкриття інформації мають величезне значення для корпоративного управління. Корпоративне управління є механізмом взаємодії між внутрішніми та зовнішніми акціонерами, і цей механізм не зможе ефективно функціонувати, якщо зовнішні акціонери не отримують необхідну інформацію про стан справ у компанії. Крім того, відсутність належного розкриття інформації розглядається зовнішніми акціонерами як елемент підвищеного ризику і в кінцевому результаті призводить до збільшення витрат капіталу та скорочення інвестицій у компанію. І навпаки, запровадження ефективних механізмів розкриття інформації зробить інсайдерів більш уразливими перед тиском з боку зовнішніх акціонерів і, отже, з одного боку, підвищить ефективність механізмів корпоративного управління, а з іншої – зміцнить довіру з боку інвесторів і сприятиме розвитку ринку капіталу.

Розкриття інформації може стати дієвим інструментом впливу на поведінку як компаній, так і інвесторів. Акціонерам та інвесторам необхідно мати доступ до регулярної, достовірної та достатньо детальної інформації, яка дозволяє ухвалювати зважені рішення щодо купівлі, володіння та продажу акцій. Це також допомагає широким верствам населення поліпшити розуміння структури, напрямків діяльності та політики, яку проводять компанії.

Належний бухгалтерський облік і аудит є ключовим елементом режиму розкриття інформації. В країнах Євразії на даний час робляться певні зусилля для приведення стандартів бухгалтерського обліку та аудиту у відповідність до міжнародних стандартів, але у багатьох випадках аудиторів, як і раніше, прямо або опосередковано залежать від менеджерів. Узагалі зберігаються складності щодо охоплення міжнародних стандартів звітності. Керівники часто занепокоєні можливими податковими наслідками переводу бухгалтерської звітності на нову систему.

Розкриття нефінансової інформації має особливе значення для розуміння структури власності та контролю. Керівники часто разом з контролюючими акціонерами мають привілейований доступ до інформації та можуть маніпулювати процесом прийняття рішень компанією на шкоду інтересам дрібних акціонерів. Відсутність прозорості та механізмів розкриття не фінансової інформації є тим чинником, який перешкоджає залученню інвестицій, особливо з боку іноземних інвесторів.

Фондові біржі країн Євразії намагаються сприяти становленню ефективної практики корпоративного управління і взяли курс на запровадження міжнародних стандартів і практики як у плані регулювання, так і в механізмах правозастосування. Вони відіграють активну роль у сприянні розкриттю інформації, встановлюючи більш суворі правила торгів. Однак, їх вплив є вельми обмеженим, оскільки ринки все ще перебувають на ранньому етапі становлення.

На цій сесії буде сформульовано важливість прозорості та розкриття інформації для корпоративного управління, а також окреслені основні напрямки для поліпшення ситуації у країнах регіону.

Ключові питання для обговорення:

- Чи є рівень та якість розкриття інформації задовільним у країнах Євразії? Що, поряд із основними статтями фінансової звітності, є ключовими елементами розкриття інформації? Якою мірою наявні канали розкриття інформації надають користувачам вчасну, достовірну та доречну інформацію? Які сфери вимагають поліпшення, особливо з точки зору іноземних інвесторів?
- Чи неохоче керівники компаній розкривають інформацію? Якщо так, то в чому полягають основні причини? Як можна сприяти запровадженню ефективної практики розкриття інформації? У чому полягають санкції, що накладаються у разі надання недостовірної звітності?
- Чи є стандарти бухгалтерського обліку та аудиту країн Євразії співставними з прийнятими міжнародними стандартами? Наскільки ефективно вони застосовуються? Яким є рівень аудиту в країнах регіону? В чому полягають основні завдання для поліпшення практики аудиту та бухгалтерської звітності в країнах Євразії?

Сесія V

Обов'язки спостережної ради та роль зацікавлених сторін

Спостережна рада є ключовою складовою будь-якого з механізмів корпоративного управління. Вона ухвалює рішення про стратегічні напрямки діяльності компанії та контролює діяльність виконавчого органу. Членів спостережної ради обирають акціонери та вони підзвітні їм. Здійснюючи свої обов'язки, спостережна рада повинна діяти у інтересах усіх акціонерів, приводячи до спільного знаменника конкуруючі інтереси та забезпечуючи справедливе ставлення до акціонерів та зацікавлених сторін. Залежно від законодавчої бази, у державах-членах ОЕСР існують різні структури спостережної ради, що також можна сказати і про держави Євразії. Дуже важливо, щоб обов'язки і роль спостережної ради були чітко сформульовані та зрозумілі, що далеко не завжди є в країнах Євразії. Хоча потенційних інвесторів дуже хвилює надання дієвих повноважень спостережній раді, загальне усвідомлення функцій спостережної ради проходить повільно. Правління дуже неохоче йде на визнання органу, який контролює його діяльність, і у багатьох АТ відсутня діюча спостережна рада.

Конкурентоздатність і кінцевий успіх будь-якої підприємницької корпорації залежать від внеску, який робить широке коло зацікавлених сторін, таких як постачальники капіталу,

працівники, постачальники підприємства, споживачі, а також громадськість регіону, в якому функціонує компанія. Тому в інтересах компанії визнати внесок різних зацікавлених сторін і взяти до уваги їхні інтереси в управлінні господарською діяльністю. Завданням корпоративного управління є пошук шляхів, які сприяють соціально ефективним інвестиціям у людський і фізичний капітал з боку різних категорій зацікавлених осіб. Дуже важливо, щоб система корпоративного управління враховувала, що визнання інтересів зацікавлених сторін і їхнього внеску в довгостроковий успіх компанії слугує і відповідає інтересам самої компанії. Однак, враховуючи різноманітну природу зацікавлених сторін, їхні інтереси можуть суттєво відрізнятись. У Євразії працівники підприємств, як правило, займають пасивну позицію в ухваленні рішень, не зважаючи на те, що часто їм належить значна частка акціонерного капіталу, і їхні інтереси (акціонерів і зацікавлених сторін), як правило, не бере до уваги спостережна рада.

Під час сесії будуть обговорюватися обов'язки і відповідальність спостережної ради перед компанією та акціонерами, а також розглядатися законодавча база та практичні функції спостережної ради в країнах Євразії. На сесії також буде розглянуто питання про роль зацікавлених сторін у процесі управління, потенційні переваги їхнього залучення до управління (особливо в контексті держав Євразії) і можливі механізми досягнення цієї мети.

Основні питання для обговорення:

- У чому полягають основні завдання спостережної ради? Що входить до основних обов'язків спостережної ради та її членів? Наскільки чітко визначені ці питання в законодавстві країн Євразії? Чи існує розрив між законодавчими нормами і реальною практикою?
- Як спостережна рада може ефективно здійснювати функцію моніторингу? Якою мірою члени спостережної ради компаній Євразії незалежні від правління? Наскільки члени Спостережної ради компаній Євразії незалежні від контролюючих акціонерів? Як спостережна рада досягає рівноваги інтересів між дрібними акціонерами і акціонерами, яким належить частка більшості? Яку роль відіграє держава у призначенні членів спостережної ради? Чи призвели зміни у корпоративній власності до змін у роботі спостережної ради?
- Хто належить до категорії зацікавлених сторін у контексті корпоративного управління в державах Євразії? Яку роль вони відіграють у практиці корпоративного управління? Як вони залучаються до механізмів корпоративного управління? Як можна оптимізувати їхній внесок у розвиток корпоративного управління?

Завершальна сесія

Визначення перспективних напрямків розвитку корпоративного управління у державах Євразії

На сесії розглядатимуться основні висновки за результатами попередніх сесій і обговорено напрямки майбутньої роботи у рамках Євразійського круглого столу з питань корпоративного управління.